

N:o 86.

Ank. till Riksd. kansli den 4 maj 1899, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående försäljning af f. d. exercisplatsen Petsarfverum på Gotland.

(1 U. A. och I. A.)

Uti en till Riksdagen den 17 februari 1899 aflåten proposition (n:o 72) har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att f. d. exercisplatsen Petsarfverum finge genom militärbefälhafvarens på Gotland försorg till den högstbjudande försäljas för en köpeskilling, ej understigande lägenhetens uppskattade värde, 636 kronor 15 öre, och att den för lägenheten erhållna köpeskillingen finge efter afdrag af kostnaderna för försäljningen användas till bestridande af utgifter för flyttningen af en del af förråden å Gotland till Tingstäde och uppförande derstädes af nya förrådsbyggnader.

Till statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 17 februari 1899 har departementschefen i detta ärende anført, att militärbefälhafvaren på Gotland hos arméförvaltningen å intendentsdepartementet gjort framställning derom, att, då den Kongl. Maj:t och kronan tillhöriga f. d. exercisplatsen Petsarfverum inom Sjonhems socken på Gotland numera vore för militära ändamål fullkomligt obehöflig, nämnda lägenhet, som vore bevillningstaxerad till 75 kronor, men i sjelfva verket hade högre

värde, måtte till den högstbjudande försäljas eller ock i vanlig ordning utarrenderas.

Arméförvaltningen å intendentsdepartementet hade beträffande kronans åtkomst till ifrågavarande lägenhet upplyst, att kronan genom salubref den 9 januari 1862 för en köpeskilling af 64 riksdaler riksmünt förvärfvat densamma från Lars Larsson i Petsarfve och den 26 september 1865 derå undfått fastebref.

Enligt den öfver Sjonhems skifteslag upprättade laga skifteskartan med tillhörande beskrifning innehölle lägenheten 15 hektar 25,4 ar eller 30 tunnland 28,7 kappland, deraf 3 tunnland 31,8 kappland inrösningsjord, 26 tunnland 28,5 kappland afrösningsjord och 0,4 kappland impedimenter. Lägenheten hade af kommissionslandtmätaren A. Ytterberg enligt värderingsinstrument af den 5 december 1898 värderats till 636 kronor 15 öre.

I skrifvelse den 7 januari 1899 hade arméförvaltningen å intendentsdepartementet hemställt, att, då antagligen någon afsevärd arrendeavgift icke skulle kunna erhållas för lägenheten och i allt fall sådan afgift till följd af lägenhetens ringa värde icke kunde komma att stå i rimligt förhållande till annons- och andra för utarrenderingen erforderliga kostnader, Kongl. Maj:t täcktes hos Riksdagen göra framställning derom, att lägenheten, derest densamma ej vidare blefve för militära ändamål användbar, finge, på sätt militärbefälhafvaren föreslagit, försäljas.

Då ifrågavarande lägenhet icke vidare är för militära ändamål användbar, ansåge departementschefen, i likhet med arméförvaltningen, med kronans fördel bäst öfverensstämmande, att lägenheten finge till den högstbjudande försäljas; och syntes försäljningen böra öfverlemnas åt militärbefälhafvaren på Gotland med föreskrift, att köpeskillingen ej finge understiga lägenhetens förenämnda uppskattade värde, 636 kronor 15 öre.

I statsverkspropositionen till 1898 års Riksdag hade Kongl. Maj:t på extra stat för innevarande år till flyttning af en del af förråden på Gotland till Tingstäde och uppförande derstädes af nya förrådshus äskat ett belopp af 120,000 kronor, men Riksdagen beviljade häraf endast 100,000 kronor af skäl, bland andra, att efter flyttningen icke alla i Visby befintliga militära förrådshus behöfde bibehållas, hvadan något tillskott till flyttningskostnadernas bestridande kunde förväntas genom försäljning af öfverflödiga hus och byggnader. Vid dessa förhållanden syntes behållna köpeskillingen för lägenheten lämpligen kunna användas för bestridande af utgifter för berörda flyttning.

Då utskottet föreställer sig, att ifrågavarande lägenhet, som, enligt hvad utskottet inhemtat, är belägen nära invid ställen, der två jernvägar skära hvarandra och flera landsvägar sammanstöta, möjligen skulle framdeles kunna behövas för uppförande derå af militära förrådshus eller för befrämjande af annat allmänt ändamål, anser utskottet icke lämpligt, att staten nu afhänder sig eganderätten till densamma, och hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 maj 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.